

Beløb. Jeg skal til det ærede Medlem sige, at han vist har erfaret, hvad enhver vil komme til at erfare gennem sin Virksomhed i smaat og i stort, at er der virkelig Tale om nødvendige Reforme, selv om disse kræve mange Penge, er det ikke Pengene, vi komme til at mangle. Have vi virkelig Villien til at gennemføre gode Reforme — og det er mit Haab, at vi ogsaa i en nær Fremtid ville komme til at staa overfor Reforme, som koste Penge —, have vi virkelig Villien, ville vi sikkerlig nok finde Midlerne dertil.

Saa rettede det ærede Medlem fra Langeland (P. Munch) en ret haard Beskyldning mod os. Han siger om den højtærede Forsvarsminister og hans Partifæller, at vort Ord staa ikke til Troende. Det ærede Medlem udtalte, at de Løfter, som vi havde givet paa Valgdagen og forud for Valgdagen, svigtede vi nu ved den Overenskomst, som her er Tale om. Det forekommer mig, at han, som i sin første Tale her maatte indrømme, at der fra hans Partis Side og ogsaa mulig fra ham selv var faldet Udtalelser, som kunde misforstaas, netop ikke er Manden til at bebrejde os, at vi have stillet os anderledes foran Valget, end vi stille os den Dag i Dag. Det ærede Medlem forstaa udmærket at udtale sine Tanker paa en klar og tydelig Maade, saaledes at Vælgerne og vi alle kunne forstaa ham; vi vide, at det har han en udmærket Evne til, saa naar han har udtalt sig paa en Maade, som han her erkender kunde misforstaas, tyder det i hvert Fald paa, at man har ønsket at tage et Standpunkt, som man dog ikke senere har fundet det forsvarligt eller holdbart at blive staaende paa.

Maa jeg derefter henvende et Par Ord til det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik). Det ærede Medlem har udtalt angaaende den nuværende Situation: „Hvis vi alligevel skulle have dette Militærforlig, lad os saa endelig faa det jo før jo hellere, for hvis det bliver udskudt et Aar eller to, ville de Herrer rimeligvis være meget længere ovre ad Højre til, fuldstændig havnede i Højre, og saa bliver Historien meget dyrere for os!“ Det er jo aabenbart, at disse Udtalelser ere rettede mod Højre. Højre skal høre, at blot de holde Stand og ere standhaftige, kunne de være ganske rolige for, at saa skal Venstre nok ad Aare gaa helt over til Højre, saa skulle vi nok give mere og mere efter. Han søger at stive Højre af. Jeg ved nu ikke, om Højre har nogen stor

Tro til det ærede Medlems Spaadom i saa Henseende. Jeg tvivler meget paa, at Højre vil lægge synderlig Vægt derpaa, og derfor skal jeg heller ikke lægge synderlig Vægt derpaa. Jeg er ikke en Gang sikker paa, at det er en fuld og fast Overbevisning hos det ærede Medlem, at det vil gaa saaledes, thi ellers vilde han joføre os i Ulykke ved at faa Højre til at tro det og saa bagefter faa os til at glide over ad Højre til og faa en Ordning, som efter hans Mening er endnu langt uheldigere end den, som der her er Tale om. I det hele taget tales der her i Salen paa forskellig Vis fra de Radikales og Socialdemokraternes Side, naar man søger at fange Højres Øren, og naar man taler til os. Derfor kan der fremkomme saa mærkelige Udtalelser som dem, vi hørte fra det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen) forleden Dag, naar han siger, at Højre raser mod Forsvarsministeren, fordi han ikke vil skifte Standpunkt, og umiddelbart efter siger, at Venstrereformpartiet har forraadt Demokratiets Sag. Men det er jo i god Overensstemmelse med de Udtalelser, som have lydt fra saa mange forskellige Sider.

Endelig er der en Ting, som jeg altid har hørt med Ubehag, hver Gang det fremkommer her i Salen, men som ikke desto mindre kommer frem Gang efter Gang og bliver ved, og det er det, at man truer med Vælgerne, at man truer med de kommende Valg. Det skal nok vise sig, siger man, at ved de kommende Valg skal der ryddes op iblandt os, hvis vi gaa de Veje, som nu ikke behage de Herrer. Jeg vil blot sige, at de egoistiske Tilbøjeligheder hos dem, der søge at værne om sig selv, værne om sit Mandat, ere saamænd stærke nok baade hos os selv og hos de andre, dem behøve vi ikke at kalde paa. Thi det er jo de egoistiske Tilbøjeligheder, man ad den Vej søger at kalde paa. Jeg tror for øvrigt, det vilde være meget uklogt af os, hvis vi fulgte de Herrer's Raad og søgte at indrette vor Handlemaade alene efter Hensynet til, at vi kunde bevare vore Mandater. Jeg er tilbøjelig til at tro, at den, som handler blot af dette Hensyn eller i væsentlig Grad af Hensynet til at bevare sit Mandat, er nær ved at miste det.

Maatte jeg dernæst rette et Par Ord til det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff). Jeg tror, at det ærede Medlem i Eftermiddags sagde, at der var flere, som havde henvendt sig til ham, og at han var bange for, at man skulde for-